

JIHOČESKÝ KRAJ

KRAJSKÝ ÚŘAD

Odbor kancelář hejtmana

Úsek vedoucího odboru

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

KUCBX016OMRW

Váš dopis zn.:

Ze dne: 9. 2. 2023

Naše č. j.: KUJCK 26366/2023

Sp. zn.: KHEJ 21277/2023/kakr SO

Vyřizuje: Bc. Kamila Křížová

Telefon: 386 720 225

E-mail: krizovak@kraj-jihocesky.cz

Datum: 22. 2. 2023

Poskytnutí informací podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb.

Vážený pane,

Krajský úřad Jihočeského kraje obdržel dne 9. 2. 2023 Vaši žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, ze dne 9. 2. 2023, v níž požadujete poskytnutí následujících informací:

rozhodnutí ze dne 27.12.2021, č.j. KUJCK 138422/2021.

K výše uvedené žádosti Vám sdělujeme následující:

Vámi požadované rozhodnutí čj. KUJCK 138422/2021 Vám zasíláme v příloze.

S pozdravem

Mgr. Petr Podhola
vedoucí odboru
- podepsáno elektronicky -

Příloha

Rozhodnutí KUJCK 138422_2021.pdf

KRAJSKÝ ÚŘAD

JIHOČESKÝ KRAJ

Odbor právní a krajský živnostenský úřad

Oddělení správní

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

KUCBX01119ST

Naše č. j.: KUJCK 138422/2021
Sp. zn.: OPZU-správ. 130830/2021/jary1 SO2

Vyřizuje: Bc. Jaroslav Rynda
Telefon: 386 720 369
E-mail: rynda@kraj-jihocesky.cz

Datum: 27. 12. 2021

Rozhodnutí

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor právní a krajský živnostenský úřad, příslušný k přezkoumávání rozhodnutí orgánů obcí podle ust. § 67 odst. 1, písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, a jako příslušný odvolací správní orgán podle ust. § 89 odst. 1 a § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl o odvolání ■■■■■ ■■■■■ **nar.** ■■■■■ trv. bytem ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ zastoupeného Mgr. Martinem Nezvaletm, advokátem č. ČAK 12725, sídlem Týnská 21, Praha 1, proti rozhodnutí Městského úřadu Tábor, oddělení přestupků, Žižkovo nám. 2/2, 390 01 Tábor, č.j. P2021 1443/2021 ze dne 15.11.2021, kterým byl jmenovaný uznán vinným ze spáchání přestupků z nedbalosti podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8. a § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterých se dopustil porušením § 22 odst. 5 a § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu tím, že dne 20.9.2021 okolo 10:00 hod. v Táboře, na silnici č. 3 v ul. Soběslavská na kruhovém objezdu před budovou ÚO PČR Tábor, směrem do centra Tábora, jako řidič vozidla tovární značky Ford Transit, registrační značky ■■■■■ se při jízdě plně nevěnoval řízení vozidla, kdy v ruce držel hovorové zařízení – mobil a dále při vjíždění na kruhový objezd nerespektoval dopravní značení C1 (kruhový objezd) a značení P4 (dej přednost v jízdě), přičemž nedal přednost po kruhovém objezdu jedoucímu služebnímu vozidlu Policie ČR, které muselo změnit směr nebo rychlost bez způsobení dopravní nehody **takto:**

Podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Tábor, oddělení přestupků, č.j. P2021 1443/2021 ze dne 15.11.2021,

zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění

Zdejší odbor právní a krajský živnostenský úřad (dále jen „odvolací orgán“), obdržel dne 25.11.2021 odvolání ■■■■■ ■■■■■ **nar.** ■■■■■ trv. bytem ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ zastoupeného Mgr. Martinem Nezvaletm, advokátem č. ČAK 12725, sídlem Týnská 21, Praha 1 (dále jen „odvolatel“), proti rozhodnutí Městského úřadu Tábor, oddělení přestupků, Žižkovo nám. 2/2, 390 01 Tábor (dále jen „správní orgán“), č.j. P2021 1443/2021 ze dne 15.11.2021, kterým byl jmenovaný uznán vinným ze spáchání přestupků z nedbalosti podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8. a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterých se dopustil porušením § 22 odst. 5 a § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu tím, že dne 20.9.2021 okolo 10:00

hod. v Táboře, na silnici č. 3 v ul. Soběslavská na kruhovém objezdu před budovou ÚO PČR Tábor, směrem do centra Tábora, jako řidič vozidla tovární značky Ford Tranzit, registrační značky ■■■■■ se při jízdě plně nevěnoval řízení vozidla, kdy v ruce držel hovorové zařízení – mobil a dále při vjíždění na kruhový objezd nerespektoval dopravní značení C1 (kruhový objezd) a značení P4 (dej přednost v jízdě), přičemž nedal přednost po kruhovém objezdu jedoucímu služebnímu vozidlu Policie ČR, které muselo změnit směr nebo rychlost bez způsobení dopravní nehody Odvolání bylo podáno před uplynutím odvolací lhůty účastníkem řízení a je tedy podle ustanovení § 81 odst. 1 a § 83 odst. 1 správního řádu včasné a přípustné.

Vzhledem ke skutečnosti, že byl odvolatel shledán vinným ze spáchání výše uvedených přestupků, rozhodl správní orgán, v souladu s § 35 písm. b) až § 41 a § 46 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), s odkazem na ust. § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu o uložení správního trestu pokuty ve výši 3.000,- Kč. Podle ust. § 95 odst. 1 zákona o přestupcích a v souladu s ust. § 79 odst. 5 správního řádu, byla odvolateli uložena rovněž povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku, a to v paušální částce, stanovené vyhláškou Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., ve výši 1.000,- Kč.

Odvolatel podal dne 16.11.2021 odvolání, doplněné o rozsáhlé odvolací důvody dne 22.11.2021. V obsáhlém odvolání odvolatel zejména rozporuje svědecké výpovědi policistů, kteří nepravdivě vypovídali o jízdě na pruhu, v němž se pohybovalo vozidlo odvolatele, resp. vypovídali v rozporu s kamerovým záznamem o zcela jiné dopravní situaci, stejně tak jako o držení telefonního přístroje za jízdy, které je tvrzením proti tvrzením. Dále, že správní orgán nevezal v úvahu pochybnost o nezajímavosti policistů na výsledku řízení, přičemž jejich výpovědi favorizoval, nerespektoval princip presumpce nevinny, pravidlo in dubio pro reo, a tím i právo spravedlivý proces. Závěrem požaduje zajistit jako důkaz záznam z kamery, která se nachází v chodbě správního orgánu, neboť dle odvolatele byli svědci – policisté nejméně čtvrt hodiny sami v místnosti s přestupkovým orgánem.

Odvolání bylo podáno před uplynutím odvolací lhůty účastníkem řízení a je tedy podle ustanovení § 81 odst. 1 a § 83 odst. 1 správního řádu včasné a přípustné.

Ze spisového materiálu se zjišťuje, že nalézací správní orgán prvního stupně, na základě oznámení Policie České republiky, obvodního oddělení Mladá Vožice č.j. KRPC-111740/PŘ-2021-020815, doručeného dne 27.9.2021, písemností ze dne 5.10.2021 předvolal odvolatele k podání vysvětlení. Dne 17.10.2021 byla správnímu orgánu doručena plná moc k zastupování Mgr. Martinem Nezvaem ze dne 14.10.2021 s žádostí o odročení úkonu podání vysvětlení. Následně správní orgán vyhotovil oznámení o zahájení správního řízení a předvolal odvolatele k ústnímu jednání na den 10.11.2021, na které rovněž předvolal jako svědky nstržm. ■■■■■ a npor. ■■■■■ Dne 10.11.2021 se konalo ústní jednání za účasti odvolatele a jeho zástupce, při kterém správní orgán provedl dokazování spisovým materiálem, a dále pokračoval svědeckou výpovědí jak samotného odvolatele, tak policistů, kterým zástupce odvolatele kladl doplňující otázky. Závěrem ústního jednání správní orgán konstatoval, že skutkový stav je zjištěn a má dostatek podkladů pro vydání rozhodnutí, ukončil ústní jednání a protokol odvolatel i jeho zástupce vlastnoručně podepsali. Dne 15.11.2021 vylo vyhotoveno nyní napadené rozhodnutí. Odvolací orgán uvádí k procesnímu postupu nalézacího správního orgánu, že v něm nespátřuje žádná pochybení, která by měla zatížit řízení vadou či zkrátit účastníka řízení na jeho právech.

Ke zjištění skutkového stavu je třeba uvést, že rozhodnutí ve věci bylo vydáno na základě dokazování, provedeného nalézacím správním orgánem, kdy skutkový stav byl zjištěn dostatečně a přezkoumatelně. Odvolací správní orgán souhlasí se závěry nalézacího správního orgánu ve věci zjištění skutkového stavu, na které se zároveň odkazuje, a rekapituluje, že:

Ustanovení § 22 odst. 5 zákona o silničním provozu stanoví, že: „Řidič vjíždějící na kruhový objezd označený dopravními značkami "Kruhový objezd" společně se značkou "Dej přednost v jízdě!" nebo "Kruhový objezd" společně se značkou "Stůj, dej přednost v jízdě" musí dát přednost v jízdě vozidlům a jezdcům na zvířatech jedoucím po kruhovém objezdu a organizovanému útvaru chodců a průvodci vedených a hnaných zvířat se zvířaty jdoucimi po kruhovém objezdu.“

Ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu stanoví, že: „Řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.“

Odvolačící orgán z edukativního hlediska nad rámec odkazuje na internetový portál Bezpečné cesty, spolufinancovaný z fondu zábrany škod České kanceláře pojistitelů, který detailně za pomoci názorných animací vysvětluje přednost v jízdě na víceproudém kruhovém objezdu a dále, mimo jiné, pojednává o tom, že používání telefonu za jízdy zvyšuje riziko dopravní nehody. Konkrétně se jedná o odkazy:

<https://www.bezpecnecesty.cz/cz/bezpecna-jizda-v-aute/kruhovy-objezd>

<https://www.bezpecnecesty.cz/cz/bezpecna-jizda-v-aute/nepozornost>

K námitkám odvolatele, který brojil proti svědeckým výpovědím policistů, jež měli nepravdivě vypovídat o jízdě na kruhovém objezdu, v němž se pohybovalo vozidlo odvolatele, resp. vypovídat v rozporu s kamerovým záznamem o zcela jiné dopravní situaci, jakož i o držení telefonního přístroje za jízdy, což odvolatel považuje za tvrzení proti tvrzení a dále, že správní orgán nechal v úvahu pochybnost o nezainteresovanosti policistů na výslechu řízení, přičemž jejich výpovědi favorizoval odvolací orgán sděluje, že svědecké výpovědi policistů nstržm. ██████████ a npor. ██████████ se navzájem zcela shodují v tom, že při jízdě po kruhovém objezdu zahlédli, jak řidič dodávky bílé barvy příjíždějícího ke kruhovému objezdu od obce Soběslav, levou rukou držel volant a v pravé ruce držel hovorové zařízení, přičemž nezaznamenali, že by řidič předmětné dodávky před vjezdem do kruhového objezdu nějak zpomaloval a současně vyloučili, že by řidič policejního vozidla nstržm. ██████████ nedal znamení o změně směru jízdy. Výpovědi policistů odvolací orgán považuje za vzájemně souladné, konzistentní a nevykazující žádné logické rozpory. Přiložený videozáznam dále prokazuje, že policisté před inkriminovaným okamžikem prováděli běžnou hlídkovou činnost v obci Tábor a jakákoliv zainteresanost či zaujatost vůči odvolateli, kterou uvádí (vozidlo odvolatele má reklamní polepy, takže oba policisté od počátku věděli, koho zastavují, neboť se znají z města Mladá Vožice), je zcela vyloučená. V pojednávané věci nebyl zjištěn ani žádný jiný motiv, proč by policisté měli zájem na zastavení odvolatele, než prostý výkon jejich služby.

V nyní projednávaném případě je stěžejním důkazem pořízený videozáznam, podpořený svědeckými výpověďmi policistů nstržm. ██████████ a npor. ██████████ který prokazuje, že odvolatel příjížděl na kruhový objezd ve vnějším (pravém) pruhu směrem od Soběslavi, a aniž by reflektoval dopravní značku P4 „Dej přednost v jízdě“, vjel na kruhový objezd konstantní rychlostí v okamžik, kdy policejní vozidlo jedoucí po kruhovém objezdu přejíždělo z vnitřního pruhu do vnějšího pruhu, resp. z kruhového objezdu odbočovalo, a křižovalo se s dráhou příjíždějícího vozidla odvolatele vjíždějícího do kruhového objezdu. Uvedený skutkový děj shodně potvrdili i policisté při ústním jednání, kteří dále uvedli, že při změně směru jízdy bylo zapnuto znamení o změně směru jízdy, neboť vydávalo akustickou signalizaci a řidič nstržm. ██████████ musel provést úhybný manévr vlevo a následně vpravo. Co se týče jednání odvolatele držení telefonního zařízení za jízdy v ruce, je toto opět bez pochybností prokázáno na základě svědeckých výpovědí policistů nstržm. ██████████ a npor. ██████████ kteří shodně vypověděli, že odvolatel držel hovorové zařízení v pravé ruce, a to ještě při příjíždění ke kruhovému objezdu. Odvolací orgán nemá o viditelnosti policistů do vozidla odvolatele pochybnost, jelikož jednak se vozidlo odvolatele nacházelo v čelním a bočním postavení k nim a jednak chování odvolatele ve vozidle bylo policisty popsáno zcela shodně. Na rozdíl od policistů, kteří na věci neměli žádný osobní zájem, měl odvolatel zřejmý motiv, proč vypovědět, že za jízdy hovorové zařízení nestržm. Je totiž zcela přirozené, že osoba, které hrozí postih za přešůpek, není ve věci nestranná a bude tedy tvrdit pouze takové skutečnosti, které jí jsou ku prospěchu. To stejné potom platí i pro osoby, které jsou osobě podezřelé ze spáchání přešůpku blízké či jsou k ní v jistém postavení závislosti. K obdobným závěrům ostatně dospěl i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. 9. 2011, č. j. 2 As 52/2011. Navíc, hodnota skutkové verze odvolatele o nestržení telefonního zařízení za jízdy v ruce, je kromě svědeckých výpovědí policistů, dále oslabena jednak Oznámením přešůpku sepsaném na místě kontroly nstržm. ██████████ kde je uvedeno, že: „řidič po zastavení hlídkou terén 212 přiznal držení telefonu za jízdy před oběma členy hlídky a následně své tvrzení negoval.“, který odvolatel bez vyjádření odmítl podepsat a jednak úředním záznamem kde je uvedeno, že odvolatel „na položenou otázku, proč se nevěnoval řízení a telefonoval za jízdy přímo odpovněděl, v přítomnosti obou členů hlídky, že si je toho vědom a ví, že se telefonovat nemá.“

Otázkou věrohodnosti zasahujícího policisty jako svědka se zabýval Nejvyšší správní soud též v rozsudku ze dne 27. 9. 2007, č. j. 4 As 19/2007-114, dostupném na www.nssoud.cz, v němž vyslovil, že "K osobě policisty a tím

i věrohodnosti jeho výpovědi Nejvyšší správní soud dodává, že nemá důvodu pochybovat o pravdivosti jeho tvrzení, neboť na rozdíl od stěžovatele neměl policista na věci a jejím výsledku jakýkoli zájem, vykonával jen svoji služební povinnost, při níž je vázán závazkem, aby případný zásah do práv a svobod osob, jimž by v souvislosti s jeho činností mohla vzniknout újma, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo úkonem; nebyl zjištěn žádný důvod, pro který by policista v této věci uvedené zásady překročil. Nebyla proto shledána důvodnou námitka stěžovatele, že správní orgány i krajský soud vycházely v dané věci z "trojjediného zdroje", jímž bylo "Oznámení přestupku", úřední záznam a svědecká výpověď téhož policisty. Ostatně s ohledem na povahu věci se jiný v úvahu přicházející důkaz nenabízí." Uvedené závěry lze aplikovat i na nyní posuzovaný případ, neboť i zde nebyla shledána žádná okolnost vedoucí k závěru o jakékoliv zaujatosti zasahujících policistů.

Věřohodnost a konzistentnost výpovědí policistů podle odvolacího orgánu nemůže být snížena ani jejich tvrzením, že vozidlo odvolatele přijíždělo v levém jízdním pruhu, neboť tato skutečnost byla odstraněna ještě při ústním jednání dne 10.11.2021, kdy na doplňující otázku, do jakého pruhu vjel obviněný s vozidlem Ford při přijíždění na kruhový objezd, npor. ██████ odpověděl: „Poté, co jsem shlédl video uvádím, že řidič ██████ na kruhový objezd přijíždí ve vedlejším jízdním pruhu. Pokud jsem předtím času uvedl jinak, tak uvádím, že s odstupem času si nemohu přesně pamatovat o který šlo o jízdní pruh, ale stále se jednalo vždy o jízdní pruh, který je pro příjezd na kruhový objezd.“ Pprap. ██████ na otázku odpověděl obdobně: „Kamerový záznam z obou kamer souhlasí s projednávanou věcí. Na záznamu je zřetelně vidět, že vozidlo Ford jede v pravém jízdním pruhu, kdežto já sem výše uváděl, že jede v levém jízdním pruhu. Můj chybný úsudek může být způsoben časovým odstupem od spáchání skutku a jeho projednávání. Jinak potvrzuji mnou již výše uvedené skutečnosti.“

Krajský úřad ve shodě se správním orgánem I. stupně považuje výpovědi svědků (policistů) za věrohodné. S ohledem na plynutí času a jejich služební činnost je přirozené, že si nemohou pamatovat přesně, ve kterém jízdním pruhu odvolatel jel. Skutečnost, že nejprve uvedli, že jel druhém pruhu, než skutečně jel, byla upřesněna na základě pořízeného videozáznamu. Tato skutečnost pak jejich svědeckou výpověď nijak nesnižuje. Jejich výpovědi jsou po celou dobu konzistentní, shodující se v podstatných skutečnostech. Skutkový děj, tak jak jej podali, je pak podpořen i kamerovým záznamem. Tyto důkazy tvoří ucelený řetězec, nejsou mezi nimi žádné logické rozpory a dle odvolacího orgánu věrně zobrazují předmětný skutek. Naopak odvolatelova tvrzení jsou zjevně účelová, kdy policistům nejprve telefonování za jízdy přiznal, následně však do oznámení uvedl, že nesouhlasí a odmítl ho podepsat. V řízení pak tvrdil, že vozidlo zastavil a stál při příjezdu ke kruhovému objezdu, což však je vyvráceno kamerovým záznamem.

Je třeba pak důrazně odmítnout tvrzení odvolatele o tom, že by policisté zastírali své deliktní jednání obviněním odvolatele a že měli být rovněž projednávání za přestupkové jednání. Žádné protiprávní jednání policistů ze spisového materiálu neplyne (viz zejména kamerový záznam), zjištění protiprávního jednání odvolatele, následné zastavení a kontrola proběhly zcela standardně. Skutečnost, že se svědci a odvolatel znají z města Mladá Vožice nijak jejich svědecké výpovědi nesnižuje. Běžná znalost (povědomost o existenci jiné osoby) např. z důvodu společného bydliště či výkonu zaměstnání na malém městě nemůže být důvodem pro nemožnost vyslechnout je jako svědky a z těchto výpovědí (které byli zhodnoceny jako věrohodné) vycházet. V řízení nebylo zjištěno, že by na výsledku řízení měli jakýkoli zájem a pouze plnili své běžné úkoly při dohledu nad bezpečností silničního provozu.

K uloženému správnímu trestu odvolací správní orgán sděluje, že nalézací správní orgán postupoval podle § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, který uvádí, že správní trest se uloží podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. V projednávaném případě byl trest pokuty správním orgánem I. stupně uložen za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8. zákona o silničním provozu, za který se podle § 125c odst. 5 písm. g) téhož zákona uloží správní trest pokuty ve výši od 2 500 Kč do 5 000 Kč. Napadeným rozhodnutím byla odvolateli uložen správní trest pokuty ve výši 3.000 Kč, tedy při dolní hranici zákonného rozpětí. S ohledem na výše uvedené okolnosti odvolací orgán dále sděluje, že podle ust. § 125c odst. 9 zákona o silničním provozu: „Od uložení správního trestu podle odstavců 5 a 6 nelze v rozhodnutí o přestupku upustit.“ Správní orgán tak nemohl upustit od uložení správního trestu. Při ukládání správního trestu nalézací správní orgán konstatoval, že místo přestupku – kruhový objezd v ul. Soběslavská před Budovou ÚO PČR je velice hustě frekventovaná dopravní tepna. Na kruhovém objezdu se nachází přechod pro chodce spojující sídliště Nad Lužnicí

a budovu ÚO PČR Tábor s vysokou migrací osob. Nevěnování se řízení vozidla, nedání přednosti v jízdě při vjíždění na kruhový objezd a telefonování za jízdy v tomto místě podstatně zvyšuje nebezpečnosti činu pro společnost. Dále hodnotil i evidenční kartu řidiče, ze které po podává, že odvolatel má celkem 12 záznamů, z toho 3 zákazy činnosti. Na druhou stranu jako polehčující okolnost lze zkonstatovat, že shodou šťastných náhod jednáním odvolatele nedošlo k žádnému škodlivému následku – nehodě. Správní trest pokuty ve výši 3 000 Kč je stanoven v souladu se zákonem a nelze ho považovat ani za nepřiměřeně přísný, jelikož byl hodnocen souběh přestupků, tedy nedání přednosti v jízdě na kruhovém objezdu a držení telefonního zařízení v ruce během jízdy. Odvolací správní orgán považuje takto uložený správní trest za dostatečný, mající dostatečný preventivně-represivní účinek. Pokud pak jde o uložení povinnosti nahradit náklady řízení, odvolací orgán potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kterým byl odvolatel uznán vinným z přestupků. Podle § 95 odst. 1 zákona přestupcích se obviněnému, který byl uznán vinným, uloží povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Dle § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů činí paušální částka nákladů řízení 1 000 Kč. Dle § 79 odst. 5 správního řádu lze v případech hodných zvláštního zřetele výši paušální částky na požádání snížit. Odvolací správní orgán konstatuje, že i povinnost nahradit náklady řízení, byla uložena plně v souladu s uvedeným ustanovením a sankce výše pokuty byla řádným a přezkoumatelným způsobem odůvodněna. K uloženému správnímu trestu odvolací orgán dodává, že odvolateli byla na místě uložena pokuta příkazem na místě ve výši 2000,- Kč., se kterou nesouhlasil.

K namítanému nerespektování principu presumpce nevinny a pravidla in dubio pro reo odvolací orgán sděluje, že šetřením spisové dokumentace dospěl odvolací správní orgán k závěru, že nalézací správní orgán postupoval v souladu se zákonem včetně zásadami správního řízení a nedopustil se žádného pochybení, které by mělo zatížit řízení vadou či zkrátit účastníka řízení na jeho procesních právech. Zásada volného hodnocení důkazů jako jedna ze základních procesních zásad je upravena i ve správním řízení. Správní orgány v provedeném řízení posoudily veškeré podklady a provedené důkazy a dospěly k závěru, že se obviněný skutku, tak jak mu byl kladen za vinu, dopustil. Na základě provedených důkazů byl zjištěn stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. V řízení byly zjištěny všechny okolnosti, na jejichž základě bylo možno spravedlivě rozhodnout. K použití zásady in dubio pro reo se vyjádřil Nejvyšší správní soud např. v rozsudku čj. 9 As 3/2009-91 ze dne 22. 10. 2009, ve kterém uvedl: *„... základním předpokladem pro použití této zásady, a tedy i následného rozhodnutí ve prospěch "obviněného", je existence pochybností o správnosti a věrohodnosti zjištěného skutkového stavu. Není tedy možné zásadu in dubio pro reo automaticky použít vždy, když má rozhodující orgán k posouzení protichůdné důkazy. Existence rozdílných tvrzení a důkazů je typickou a nedílnou součástí řízení už jen z toho důvodu, že jsou navrhovány účastníky řízení, jejichž zájem na výsledku rozhodnutí je opačný. V souladu se zásadou volného hodnocení důkazů pak rozhodující orgán posuzuje dostupné důkazy každý zvlášť a ve vzájemné souvislosti a z těchto zjištění činí závěr. Použití zásady in dubio pro reo přichází v úvahu pouze tehdy, má-li i po zhodnocení všech důkazů (včetně jejich váhy, věrohodnosti atd.) rozhodující orgán pochybnosti o tom, zda byl skutkový stav dostatečně zjištěn, případně o tom, jak rozhodnout. Z uvedeného vyplývá, že pokud při rozhodování k pochybnostem nedošlo a po zhodnocení všech dostupných důkazů zaujal rozhodovací orgán názor, o němž neměl pochyby, nemůže být námitka porušení zásady in dubio pro reo důvodná.“* Odvolací orgán má za to, že skutkový stav, který vzal správní orgán I. stupně za základ napadeného rozhodnutí, má oporu ve spise a že skutkový stav byl zjištěn dostatečně a nejsou zde pochybnosti o tom, že se odvolatel přestupku dopustil. Zásada volného hodnocení důkazů zakotvená v § 50 odst. 4 správního řádu dává správnímu orgánu prostor, aby vyhodnotil, které důkazy jsou pro jeho závěry rozhodující a které ne.

Správní orgán rovněž umožnil odvolateli seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a řádně jej předvolal k ústnímu jednání, kterého se společně se zástupcem osobně zúčastnil. Odvolatel byl správním orgánem I. stupně na konci ústního jednání vyrozuměn o ukončení dokazování a možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. V řízení pak nebyly prováděny žádné nové důkazy či obstarávány další podklady a mohlo být přistoupeno k vydání rozhodnutí. Ze spisového materiálu správního orgánu je zřejmé, že správní orgán v průběhu správního řízení postupoval plně v souladu se zásadou presumpce nevinny a příslušnými ustanoveními správního řádu, zákona o silničním provozu a zákona o přestupcích. V daném případě bylo nalézacím správním orgánem bez pochybností prokázáno skutkové jednání odvolatele tak, jak je mu kladeno za vinu, a proto nebylo potřeba řízení zastavit, ani zrušit a vrátit k novému projednání. Také je třeba uvést, že popis jednání je popsán zcela dostatečně, kdy je patrné místo, datum a čas spáchání přestupku, stejně jako skutková podstata přestupkového jednání.

K žádosti odvolatele týkající se zajištění videozáznamu z kamery, která se nachází v chodbě správního orgánu, neboť dle odvolatele byli svědci – policisté nejméně čtvrt hodiny sami v místnosti s přestupkovým orgánem, čímž byla porušena zásada rovnosti účastníků a spravedlivého procesu odvolací orgán sděluje a plně odkazuje na protokol o ústním jednání ze dne 10.11.2021, ze kterého se podává, že odvolatel, ani jeho zástupce žádnou námitku týkající se nerovnosti účastníků a spravedlivého procesu jak před zahájením, tak v jeho průběhu a konci ústního jednání neuplatnili, přičemž protokol po skončeném ústním jednání vlastnoručně podepsali. Policisté pak vystupovali v pozici svědků, nikoli účastníků řízení. Odvolací orgán vznesenou námitku uzavírá, že pokud by byla správním orgánem porušena jakákoliv zásada správního řízení - zásada rovnosti účastníků a spravedlivého procesu, tak jak odvolatel namítá, či by se průběh ústního jednání jakýmkoliv způsobem zdál přítomnému odvolateli a jeho zástupci nestandardní, mohl své námitky vznést již v průběhu ústního jednání a uvést je do protokolu o ústním jednání, což neučinil.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti odvolací orgán uzavírá, že v projednávané věci bylo dle jeho názoru dostatečným způsobem prokázáno naplnění skutkové podstaty přestupku spočívajícího v držení mobilního telefonu v ruce během řízení vozidla a nedání přednosti v jízdě na kruhovém objezdu, stejně jako vypořádání vznesených námitek odvolatelem bylo nalézacím správním orgánem, i odvolacím správním orgánem provedeno rovněž řádně, nehledě na skutečnost, že vypořádávání námitek spočívá v povinnosti vypořádat vznesené námitky tak, aby bylo napadené rozhodnutí přezkoumatelné, což v daném případě zcela přezkoumatelné je, kdy se správní orgány se vypořádaly i s námitkou odvolatele zpochybňující videozáznam, resp. svědecké výpovědi policistů. K vypořádávání námitek lze dále uvést, že povinnost posoudit všechny námitky neznámá, že jsou správní orgány, i soudy, povinny reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvrátit. Podstatné je, aby se správní orgán ve svém rozhodnutí vypořádal se všemi stěžejními námitkami účastníka řízení, což může v některých případech konzumovat i vypořádání některých dílčích a souvisejících námitek. V průběhu řízení nevystaly indicie o tom, že by chování zasahujících policistů, či nalézacího správního orgánu (přestupkového orgánu) bylo jakkoliv nestandardní, nebo že by měli osobní zájem na věci, či by bylo postupováno v rozporu se zákonem a základními zásadami správního řízení. Mimo výpovědi odvolatele nejsou k dispozici žádné důkazy zpochybňující v podstatných rysech shodné a dostatečně určité svědecké výpovědi policistů. Naopak skutečnost, že odvolatel tvrzené skutečnosti neuvedl na místě přestupku do Oznámení přestupku, ale až s několikaměsíčním časovým odstupem, oslabuje věrohodnost jeho výpovědi. Správní orgán I. stupně u jednání odvolatele zjistil stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, prokázal naplnění jak formálních znaků daných přestupků, tak znaku materiálního, kdy uvedená jednání jsou společensky škodlivá a žádné zvláštní okolnosti vylučující naplnění tohoto znaku v daném případě nepřistoupily.

Na základě uvedených skutečností rozhodl příslušný správní orgán tak, jak uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti rozhodnutí odvolacího orgánu se nelze dle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Rozhodnutí je přezkoumatelné v přezkumném řízení dle § 94 a násl. správního řádu. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podatelí. Podnět lze podat buď u krajského úřadu nebo u Ministerstva dopravy ČR.

Rozhodnutí je rovněž přezkoumatelné krajským soudem podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů. Žalobu lze podat u Krajského soudu v Českých Budějovicích do dvou měsíců ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí.

Bc. Jaroslav Rynda
referent státní správy na úseku přestupkové agendy

Obdrží na doručku:

██████ ██████ nar. ██████ trv. bytem ██████ ██████ ██████ zastoupený Mgr. Martinem Nezvaem,
advokátem č. ČAK 12725, sídlem Týnská 21, Praha 1, ID DS: xb9rby8

Na vědomí (po nabytí právní moci):

Městský úřad Tábor, oddělení přestupků, Žižkovo nám. 2/2, 390 01 Tábor